

Forfatter: Fibiger, Mathilde

Titel: Udrag fra Et Besøg

Citation: Fibiger, Mathilde: "'Et Besøg'", i Fibiger, Mathilde: "*Et Besøg*", 1851, s. 66.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-fibiger02val-shoot-idm139950813777152/facsimile.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: "Et Besøg"

Syvende Brev.

Resignation er et farligt Ord, som vistnok, idetmindste for en Tid har staaet for enhver sværmerisk Character i en Glands, som blænder, istedetfor at oplyse, en stoffende Glands, som forblinder ved Straalerne af det ene, janded Livets Lys. Det er saa stort at ofre sin jordiske Lykke for Ideen — man faaer ordentligt en Slags Betykning ligesoverfor den ved en saadan Forsagelse! Ligesom ikke Ideen selv var den eneste Kilde til Lyksalighed paa Jorden, jaavelsoom i Himlen! O, jo mere vi oplyses om den, jo dybere føle vi at i Forhold til den ere vi ene mndragende, den givende. Kan det kaldes et Offer at række Haanden ud for at modtage den bedste Gave, som indeslutter alt hvad vi attraae, nu og i al Ewigbed? Da, men ogsaa kun da, er det ingen tom Talemaade, at vi kunne ofre noget for Ideen, at Forsagelse er Veien til den. Naar den evige Kjærlighed siger til os: Giv mig Dit Hjerte! Da er det ingen Bøn, men en Bønhoerelse af vore bedste Lnsker, ingen Fordring, men et Lstic, hvorved den trolover os til al Glæde paa Jorden, og Salig-

hed i Himlen. Og vi skulde tøve med at gribe den stærke Haand, der rækker os til evig Støtte i vor Svaghed, vi skulde betænke os paa at hengive os ganske til den guddommelige Kjærlighed, som kalder os til sig, og aabner Livvarelsjens Allerhelligste for os?! — Den, som tøver, har ikke forstaaet Stemmene, som kaldte ham, men hvo der forstaaer, og følger den, kan ikke andet end glemme om der end er et af de saakaldte Offere bragt, der er ikke stum i Hjertet for nogen Tanke om Forsagelse!

Er det da et Offer, at gaae over fra Døden til Livet, bytte Merket om med Lyse, Fattigdom med Rigdom, Klage med Lovsang? — Da har jeg bragt Ideen et Offer, thi i den fandt jeg Lys, Liv, og en Rigdom, som Ingen kan tage fra mig!

Seg kan ikke længer fatte, hvor jeg fik de underlige Ideer om Forsagelse fra! Der staaer jo intetsteds skrevet at vi skulle ofre de jordiske Ting for Ideens Skyld — tværtimod loves det os jo at alt det øvrige Fornødne skal blive os tildeel, naar vi søge Guds Rige og hans Retfærdighed først, og at naar vi elske Gud, skulle alle Ting tjene os tilgode, — altsaa ogsaa de jordiske. Er da ikke Menneskers Agtelse og Kjærlighed os fornøden? Og jeg troede — blind som jeg var! — at vi burde ofre den for Ideen, fordi jeg endnu ikke havde erkjendt den indersige Sammenhæng mellem Skaberens og Skabningens, der gjør det umuligt at bryde med den Sidste, uden tillige at rive sig løs fra den Første. Hvor kan man are og